

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1563 usque ad annum 1566

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118626

§. 65. Valentini Gentilis historia continuata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67192](#)

Secul. XVI.

A C. 1565.

nullam utilitatem afferri, eo vel maxime, cum illis, quibus in prima Ecclesia dabatur Baptismus, duntaxat ob peccatum originale fuerit collatus, eo fine, ut sancti fierent, & Dei, ac Christi Domini ejus Filii familiam augerent. His innixi principiis veterem Ecclesiae usum circa Catechumenos observatum redintegrare nitebantur, ac sedulo illos, quos Baptismo abluerere volebant, mysteriis fidei imbuebant, ita tamen, ut ipsi quicquid ratio, conscientia, ac propria utilitas inspiraret, agendi libertatem privatis relinquerent, hacque dissimulatione judicum inquisitionem fallere valerent, a quibus castigabantur, si eorum converandi modus istis innotesceret.

§. LXV.

Valentini Gentilis historia continua.

Hoc item anno iidem Anabaptistæ duos primarios suæ sectæ viros amittebant; præprimis enim periit Valentinus Gentilis, cuius supra meminimus. Hic in Synodo Pinczoviæ in Polonia Anno Christi millesimo quingentesimo sexagesimo secundo celebrata totam Arii doctrinam publice divulgabat: verum Regno excedere jubebatur juxta editum Sigismundi Augusti, qui e Polonia

Melch.
Adam in
vita Covini
Sand in
Bibl. Anti-
trin. p. 26.

lonia omnes exteris sanctissimæ Trinitatis dogma impugnantes expulit: itaque Valentinus Anno millesimo quingentesimo sexagesimo quarto Polonia relicta in Moraviam venit, ubi haud diu morabatur, inde vero in Austriam delatus ibidem comperto Calvini obitu in Sabaudiam contendit, ibique suos spargens errores toties disputationem instituit, quoties offenderat aliquos, qui cum eo in arenam descendere audebant. Tandem ad Gesiarum ditionem perveniens a Prætore capiebatur, omnibus suis scriptis, ac suppellectili, aliisque rebus spoliatus; hac enim severitate idem Prætor a se amoliri nitebatur sibi opinionem, qua ejus fidei integritas circa Sanctissimæ Trinitatis Mysterium, vel nimia illius cum Gentili familiaritas apud Bernenses suspecta habebatur. De cetero inter reliquos Gentilis libros reperiebatur scriptum quoddam, in quo totam concipiebat seriem cuiusdam disputationis publicæ, quam vel a Bernensi, vel a Gesiano Magistratu petere intenderat, atque unice eo intentus erat, ut tum omnes Ministros, necnon Ecclesiasticos Helvetiarum Tribuum Calvini doctrinæ addictarum Senatus ignominia repleret, ea conditione, ut ille, qui sententiam suam ex puro Dei Verbo demonstrare

non

Sæc. XVI.
A.C. 1565.

li 4

Sæcul. XVI.
A.C. 1565.

non posset, mortis pœna plecteretur tanquam Impoſtor, falsoque Religio-
nis Defensor: si vero quispiam hanc
provocationem acceptare renueret, tum
Prætor, urbisque Senatus pronuntia-
ret, quod Valentinus pie, & ortho-
doxe de Deo altissimo, ejusque Filio
Christo Domino sentiret.

§. LXVI.

*Valentinus instructis judicii actis ca-
pite plexus.*

*Sand. l.c
pag. 27.
Aretius hist.
de la con-
demn. de
Gentilis.*

Hoc ipsum ejusmodi disputationis consilium tenebat præcipuum locum inter accusationum capita adver-
sus Valentimum instructa: quippe ab illo temporis momento passim credeba-
tur, quod infelix hic homo insuper-
habita juramenti Religione, ac tot æ-
rumnis ob errorum suorum defemo-
nem toleratis, nihilominus a Catho-
lica Religione plurimum alienus sit:
itaque ejus caufa ad Bernensem Se-
natum devolvitur, ubi comparet Va-
lentinus, atque ex propria oris con-
fessione comprobatur, quod pertinaci-
ter violato priori suo juramento San-
ctissimæ Triadis Mysterium impugna-
verit: ergo tanquam impius, & perju-
rus condemnatur, ut abscisso capite
debitas perfidiæ suæ pœnas lueret. Hæc
etiam sententia die nona Septembris

Anno